Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

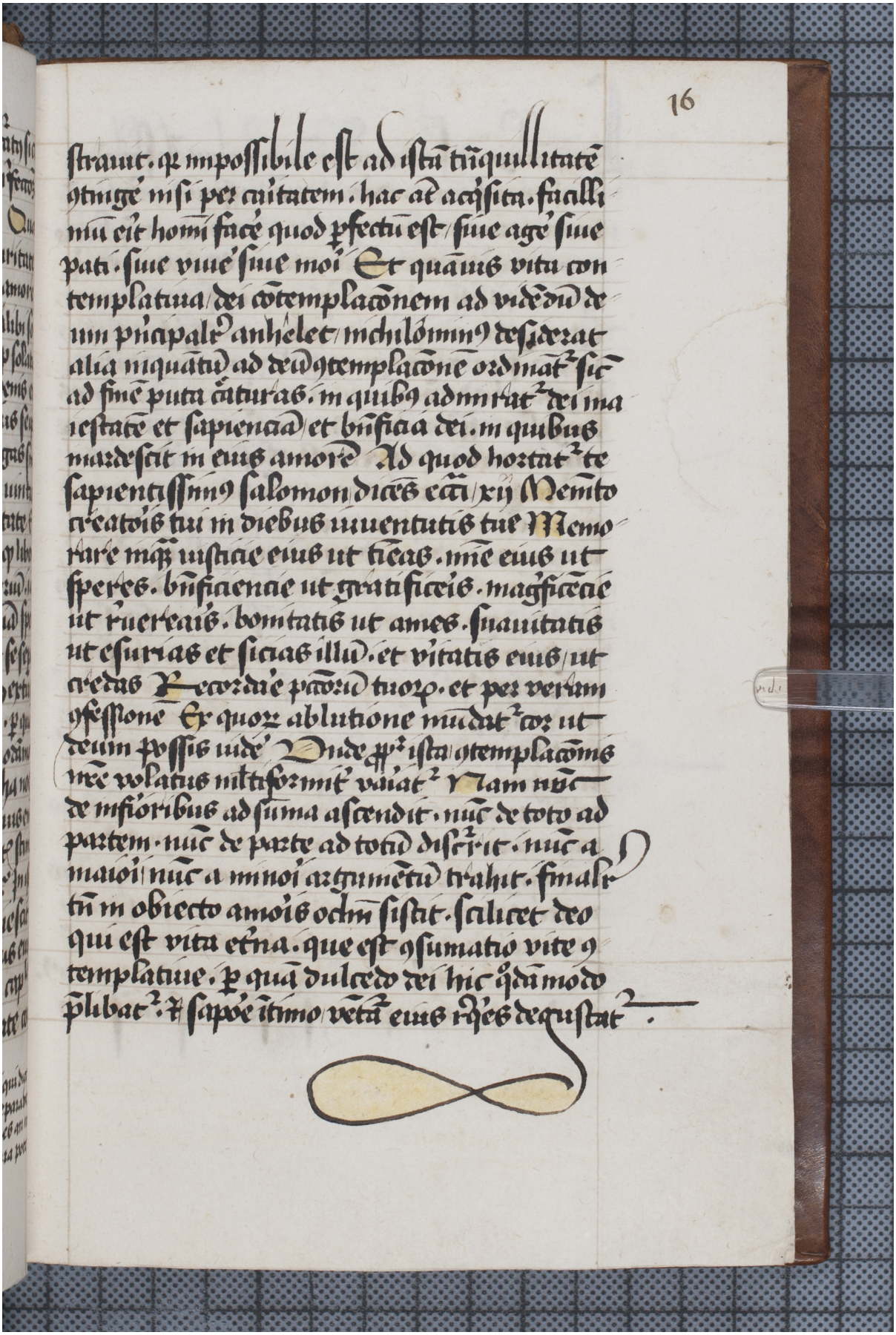

16

straunt. qꝫ impossibile est ad istam tinquillitatem
ptingere nisi per caritatem. hac ad acquisita. fuallimu
eit homi facere quod perfectu est/ siue agere siue
pati. siue viuere siue mori Et quanus vita con
templatiua/ dei contemplacionem ad videndu de
um principaliter anhelet/ mchilominus desiderat
alia inquantu ad deiqtemplacione ordinat sic
ad finem puta caturas. in quibus adminiat dei ma
iestate et sapiencia/ et bnficia dei. in quibus
mardescit in eius amore Ad quod hortat te
sapientissimus salomon dicens eccli/ xij Memento
creatoris tui in diebus iuuentutis tue Memo
riare magnusticie eius ut timeas. mne eius ut
speres. bnficiencie ut gratificeis. magficencie
ut riceteais. bomtatis ut ames. suauitatis
ut esurias et sitias illud. et vitatis eius/ ut
credas Recordare pceptu tuorq. et per verum
ypessione Et quorq ablutione mundat tor ut
deum possis inde Unde pt ista/ qtemplacoms
mee volatus mitiformite viuat Nam nuc
de inferioribus ad suma ascendit. nuc de toto ad
partem. nuc de parte ad totu discrit. nuc a
maioi/ nuc a minoi argumetu trahit. finaliter
in obiecto amoris ocim sistit. scilicet deo
qui est vita etna. que est qsumatio vite q
templatiue. p qua dulcedo dei hic qdu modo
plibat. t sapore itimo/ veta eius ipes degustat.